

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 722/24
15.1.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Шепшинац, адвокат из Смедеревске Паланке, Светог Саве 35, против тужених мал. ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Драган Крајновић, адвокат из Београда, Господар Јованова 42а, ради утврђења и оспоравања очинства, решавајући о жалби туженог ГГ изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у трећем ставу изреке пресуде Вишег суда у Смедереву П2 7/24 од 7.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.1.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Вишег суда у Смедереву П2 7/24 од 7.10.2024. године, тако да тужилац АА из ... и тужени ГГ из ... сnose своје трошкове парничног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтева тужиоца па је утврђено да тужени ГГ није природан отац тужене мал. ББ, што су тужени мал. ББ, ВВ и ГГ дужни да признају и трпе, да се на основу ове пресуде, по њеној правноснажности изврши брисање очинства ГГ, уписано у матичну књигу рођених која се води за матично подручје Савски венац под текућим бројем ... за годину 2023. за мал.ББ. Другим ставом изреке утврђено је да је тужилац природни отац тужене мал. ББ из ..., рођене дана 22.12.2023. године у ..., коју је родила тужена - мајка ВВ, што су тужени мал. ББ, ВВ и ГГ дужни да трпе и признају, да се на основу ове пресуде по њеној правноснажности изврши упис очинства тужиоца у матичну књигу рођених која се води за матично подручје Савски венац под текућим бројем ... за годину 2023. за мал. ББ. Трећим ставом изреке обавезан је тужени ГГ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 200.800,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужени ГГ побијао је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде из свих разлога

прописаних чланом 373 став 1 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11 ... 18/20).

Испитујући правилност побијаног решења сагласно овлашћењима прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку у вези са чланом 402 и члановима 202-207 Породичног закона (“Службени гласник РС” бр.18/05, 72/11 и 6/15), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог ГГ основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 у вези са чланом 402 истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена ВВ су живели у ванбрачној заједници у време зачећа и рођења тужене мал. ББ и налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику утврђено је да је тужилац биолошки отац мал. ББ коју је родила тужена ВВ. Првостепени суд је туженог ГГ обавезао да тужиоцу надокнади трошкове поступка имајући у виду да је на првом рочишту за главну расправу у целости оспорио тужбу и тужбени захтев, иако је према сопственим наводима имао сазнања да он није биолошки отац малолетног детета, јер са туженом ВВ не живи од јуна 2022. године, а малолетно дете је рођено у децембру 2023. године, те је стога првостепени суд у складу са чланом 207 Породичног закона обавезао туженог ГГ да тужиоцу накнади трошкове поступка за ангажовање пуномоћника адвоката за састав тужбе у износу од 38.250,00 динара, за заступање на два одржана рочишта у износу од по 42.750,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта у износу од по 23.625,00 динара, на име трошкова вештачења 26.000,00 динара, као и на име таксе на тужбу и пресуду у износу од по 1.900,00 динара, а што све укупно износи 200.800,00 динара према Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи.

Међутим, основано се жалбом туженог ГГ указује на погрешну примену материјалног права, јер се не може прихватити као правилан закључак првостепеног суда да би трошкови овог поступка били мањи да он није оспоравао тужбени захтев.

Према члану 258 Породичног закона у спору о материнству и очинству не може се изрећи пресуда због пропуштања нити пресуда на основу признања или одрицања (став 1), а странке не могу да закључе судско поравнање (став 2).

У спору за заштиту права детета и у спору за вршење односно лишење родитељског права суд је према члану 6 став 1 и члану 266 став 1 Породичног закона, увек дужан да се руководи најбољим интересом детета.

Дете, сходно члану 59 став 1 Породичног закона има право да зна ко су му родитељи, односно право да зна своје порекло.

Полазећи од цитираних одредаба Породичног закона, дужност је суда да ради остварења најбољег интереса детета - права детета да зна своје порекло, у спору о очинству извођењем свих потребних доказа поуздано утврди ко је биолошки отац детета. Из наведених разлога не може се сматрати да је оспоравање навода тужбе од стране туженог ГГ допринело одуговлачењу поступка, а тиме и већим трошковима, с

обзиром на то да се само предложеним ДНК вештачењем могло несумњиво утврдити ко је биолошки отац мал. ББ. Тужени ГГ уписан је у матичне књиге рођених као отац мал. ББ сходно законској претпоставци из члана 45 став 1 Породичног закона, па како се иста може оборити само у судском поступку, оцена је другостепеног суда да у конкретном случају разлози правичности у смислу члана 207 Породичног закона налажу да тужилац и тужени ГГ сnose своје трошкове парничног поступка.

На основу изложеног, применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић